

gyarország csendőri és katonai erői együttesen közbelépnek a zsidók elhurcolásának megakadályozására.

Mivel sem a zsidó tömegeknek, sem a Zsidó Tanács más tagjainak nem volt fogalmuk a Ferenczy és a legfelső zsidó vezetés közötti titkos egyezségről, a csendőrök megjelenése Budapest utcáin a küszöbön álló deportálásokról szóló rémhírekkel együtt pánikot váltott ki a főváros zsidó lakosságának körében. Stöckler Lajost, akit július 22-én neveztek ki a Tanácsba, különösen felhábortotta, hogy a vezetőség nem hívott össze végrehajtó bizottsági ülést a megmaradt zsidó közösség előtt álló problémák megvitatására. Több alkalommal nyilvánosan hangot is adott érzelmeinek.¹³⁸

Időközben Stern és közeli munkatársai folytatták a munkát a Ferenczyvel kötött titkos egyezés részletein. Egy alkalommal arról a lehetőségről is beszéltek, hogy aktívan ellenállnak a németeknek és magyar bérenceiknek, a szervezett munkásság segítségével. A munkástámogatást két kiemelkedő magyar szakszervezeti vezető helyezte kilátásba – Kabók Lajos szociáldemokrata képviselő és Karácsonyi Sándor, a Vasas Szakszervezet vezetője –, akik a zsidó vezetők kérésére szintén találkoztak Ferenczyvel. (A nyilasok 1944 őszén mindkettőjüket kivégezték.)

Ferenczy és Lulay óvatosságból ragaszkodott hozzá, hogy minden tervet tartsanak titokban még a Sztójay-kormány tagjai előtt is, különben mindnyájan veszélybe kerülhetnek. Pető, aki már szoros személyes kapcsolatot épített ki ifj. Horthyval, pontosan tájékoztatta a kormányzó fiát minden fejleményről.

A zsidó vezetőkkel tartott egyik megbeszélésén Ferenczy a segítségükért kérte ahhoz, hogy kihallgatást kapjon a kormányzótól. Ifj. Horthy jó szolgálatai révén augusztus elejére kitérték a találkozót; Ferenczy ebben a hónapban még háromszor találkozott a kormányzóval. Ellátta őt a Gestapo magyarországi tevékenységére és az országban tartózkodó különböző német egységek erejére vonatkozó legfrissebb információkkal.¹³⁹ A kormányzóval folytatott első megbeszélésén Ferenczy egy tiltakozó jegyzék német nyelvű szövegét is átadta, melyet a Tanács közreműködésével készített, és át akart adni Veessenmayernak. A jegyzék célja az volt, hogy világosan leszögezze a magyar kormány álláspontját a zsidókérdésben, és öt főbb pontot tartalmazott:

- a magyar kormány kész átadni Németországnak azokat a munkaszolgálatosokat, akiknek családja már Németországban van (kb. 55–60 000 fő), valamint a büntetett előéletű vagy közveszélyes zsidókat, azzal a feltétellel, hogy őket „kizárólag munkaszolgálatra” alkalmazza;